

بررسی اثربخشی بازی درمانی بر افزایش خلاقیت در بین دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی
(مطالعه موردی شهرستان کلیبر)

فرشید آقازاده کلیبر^{۱*}

۱- کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد واحد اهر، اهر، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی بازی درمانی بر افزایش خلاقیت در بین دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر کلیبر بود. طرح پژوهش نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر کلیبر در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ بودند که از این جامعه، تعداد ۴۰ نفر به صورت نمونه‌گیری خوشه‌ای و سپس گمارش تصادفی انتخاب شدند و سپس از بین دانش‌آموزان مدارس انتخاب شده صورت تصادفی در ۲ گروه، آزمایش (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر) قرار گرفتند. آزمودنی‌های گروه آزمایش، تحت بازی درمانی، به مدت ۱۰ جلسه قرار گرفته و در مقابل گروه کنترل هیچ آموزشی را دریافت نکرد. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه خلاقیت عابدی و مشکلات رفتاری راتر استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش آماری تحلیل کواریانس چند متغیره انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که بازی درمانی بر خلاقیت و مشکلات رفتاری دانش‌آموزان تأثیر دارد. در واقع بازی درمانی باعث افزایش خلاقیت و کاهش مشکلات رفتاری در دانش‌آموزان می‌گردد. بنابراین توجه به بازی درمانی می‌تواند نقش مهمی در خلاقیت و مشکلات رفتاری دانش‌آموزان داشته باشد.

کلیدواژگان: بازی درمانی، خلاقیت، مشکلات رفتاری، دانش‌آموزان پسر ابتدایی،